

Vi ska klara av´et ...!

Så löd den braskande rubriken på Nerikes Allehandas reportage om det nystartade cykelloppet. Det var Centrum Motion med de pådrivande krafterna Arne Carlsson, tobakshandlare och Tord Sjödin, lastbilssäljare som låg bakom initiativet. Centrum Motion som startats hösten 1970 och som ganska omgående blev en avdelning i cykelklubben CK Centrum hade målsättningen att göra en verklig satsning för motionen. Man vände sig inte till sekundjärgarna utan ville ha med den breda massan – familjerna.

Det var vi som körde testloppet 1971

Motion ska vara roligt

Idén till ett lopp runt Vänern hade växt fram när Arne Carlsson och hans träningskompis Arne Rosén var ute på de sista motionsrundorna för hösten. Orsaken var egentligen den att när de deltog i olika motionslopp som Vätternrundan, Hjälmaren, Väringen och Öland så hittade man inte de jämstarka kamraterna utan hängde med några som körde för hårt och så blev man på efterkälken och fick cykla solokvist i flera mil. Sådant gör inte motionerandet så trevligt. Då är det bättre att samlas i en förening där

man känner varandra och kan göra sällskap i en grupp som håller en takt man klarar av.

Test med 50 deltagare

Första upplagan genomfördes som ett testlopp med 50 deltagare där Centrum Motion fick fint stöd av Monarkfabriken och Ekströms. Det skrevs mycket i förväg om projektet och ur Bert Theanders krönika i Allahanda för 40 år sedan kan vi läsa: "Hur man cykelmotionerar på rätt och vettigt sätt, hur man som cyklist

uppträder i trafiken, hur man som cyklist kan berika sin tillvaro och vinna nya vänner, ja allt detta har varit vägledande mål vid planeringen av den stora tredagarsturen Vänern Runt. Det är ett mycket seriöst testlopp som – om erfarenheterna blir goda – nästa år kan förvandlas till en långtur för cyklister."

Över huvud taget beskrevs cykelmotion och även andra längre motionslopp såsom Vasaloppet, Lidingöloppet, Vätternrundan m fl i termer av hurtbulleri. Det fanns en "Hurtbulletin" och frågeställ-

Centrum Motion
ÖREBRO

FÄRD PH, VÄNERN RUNT 18/6 - 20/6 1971.

A. Fördledning, gruppindelning, transporter, följevilar.

1. Fördledning

Fördledare: John Bertil Gustafsson (röd armbindel)
Bitr. fördledare: Gösta Franzén (blå armbindel)
Mekaniker: Sven Hoberg (vit armbindel)
Åke Gillberg -"-

Utpisning-Förläggning: Gösta Franzén (blå armbindel)
Greta -"-
Ellen Sjödin
Anna Stina Gustafsson

Sjukvård: Margareta Jonsson (RK armbindel)

Film foto: Stig Dolf (gul armbindel)

Fördröd: Gruppledare och fördledare.

PM för testloppet 1971

ningarna var många bl.a. "hur mycket pallar en hurtbulle för?"

Inför premiären av Vänern Runt skrev man även om "Sveriges mest vetenskapliga hurtbullelopp" beroende på att det krävdes att man kunde visa intyg på genomfört EKG-test. Inom klubben hade man ordnat med många organiserade träningsrundor inför loppet och även testat konditionen och den allmänna hälsan vid ett flertal tillfällen. Det fanns deltagare med 600 mil i benen på startlinjen så väl förberedda var man.

Och så var det dags för start fredagen den 18 juni 1971 kl 07.00. Första anhalten var stortorget i Karlstad, där man gav information om sig själva och om Monark. Dagens etappmål var Åmål med mat och boende på Karlbergsskolan. Andra dagens etapp avslutades i Skövde med boende på "lyxiga" hotell Billingeus. Tredje och sista etappen tillbaka till Örebro slutade på Gustavsviksbadet där också starten varit två dagar tidigare.

Utöver deltagarnas personliga ut-

rustning medföljde tre bussar lastade med utspisning, plåster, massagematerial, gummimadrasser, reparationsartiklar och reservcyklar. Det fanns också en medföljande pressbil med inbjudna journalister från Expressen, Aftonbladet, Dagens Nyheter, Sv Dagbladet, Nerikes Allehanda, Örebro Kuriren. TV bevakade loppet vid Billingeus och vid målet i Gustavsvik.

Hur gick det då?

Jo alla 51 som ställde upp i loppet klarade provet med glans. En och annan hade lite knäont förstås, en deltagare klagade över muskelkramp och en tredje kategori tyckte att det ömmade och sved lite extra i baken.

– Men detta är bara småkrämpor och det här loppet har väl gett klart belägg för att man kan träna upp sin kropp ganska hyggligt med regelbunden träning och motion, konstaterade färdledaren John Bertil Gustafsson för expressens reporter.

2000 smörgåsar förbrukades under de tre dagarna och loppets enligt egen utsago tyngste deltagare, Birger Atterling, menade att han faktiskt gått upp!! några kilo tack vare dessa goda smörgåsar så ur bantningssynpunkt gjorde loppet ingen nytta.

Ur Bert Theanders krönika i Nerikes Allehanda 21/6 1971

Och vi som trampade runt Vänern i tre dagar var:

Tord Sjödin, Arne Roseen, C. A. Cullberg, Gill Cullberg, Torsten Nilsson, Dan Forsberg, Sigge Bäckman, Sven Pettersson, Ola Theander, Sven Renström, Arne Karlsson, Gösta Goldkuhl, Gösta Johansson, Nils Erik Lysegård, Ove Nykvist, Stig Tillman, Gunilla Franzén, Kenneth Johansson, Björn Larsson, Sven Söderkvist, Ingemar Larsson, Jonas Samuelsson, Urban Berggren, Olov Levén, Gunnar Jansson, Ivar Klintefeldt, Alvar Johansson, Nils Pettersson, Birger Atterling, Gunnar Blomqvist, Egon Ahl, Mats Boström, Leif och Rolf Franzén, Karl Fredrik Damberg, Karl Anton Edwards-son, Lars Kastbom, Lars Lindvall, Birger Andersson, Gunde Haldén, Stig Einarsson, Lars Rosenberg, Conn Fredriksson, Gösta Johansson, Håkan Askerblom, Bengt Cederström, Gunnar Jansson, Kenneth Mejsten, Alf Eklind, Evert Adamsson och slutligen skrivaren av dessa rader.

BERT THEANDER

Vänern Runt 1972–2010

1972 fick jag möjlighet att cykla ett längre cykellopp som skulle gå runt Vänern. Det loppet gav mig mersmak. Vi startade från badet i Gustavsvik i Örebro där alla fick en blå "Monark-tröja" och vi var indelade i grupper om 10–15 st cyklister. Som grupp skulle vi hålla ihop och vi fick bl.a. inte köra om framförvarande grupp utan att först ha fått klartecken från dem.

Cykelvägen gick då på E18 och genom centrala Karlstad. Första etapp-

målet var då liksom idag Åmål och Karlbergsskolan, där vi fick mat och underhållning.

Andra etappmålet har under åren varit i två städer, först i Skövde, där vi har övernattat på 5 olika ställen och under senare år i Mariestad.

Gemenskapen i gruppen är viktig och flertalet i gruppen träffar man år efter år. Antalet mil som vi cyklat i Vänern Runt har under åren ökat p.g.a. att nya motorvägar har tillkommit.

Jag har hållit på med motionscykling sedan i slutet av 60-talet och i år blir det för mig 40 år sedan jag första gången cyklade Vänern Runt

Hoppas vi ses i slutet av maj 2011

Håkan Sellerfors

Håkan Sellerfors anno 1972 och 2010

